

מסורת הש"ס

[illegible]

מהות הב"ח

ד"ר ש"י ד"ה קדש וכו' דמיהו
חומר: (3) ד"ה אפקה
י וכו' צמשמע הס"ד ואח"כ
ועוד לא תוכל לאכול
ריך כתיב ובשעריך חוץ
ירושלים והיכי אמר':

ליזן הש"ם

וכי חמאת מהיכן למדת
 דף נז ע"ג מד"ה ואזכ"ל:
 בקרשים קלים ק"ו לצפון.
 דף נח ע"א מוד"ה טלו:
 ד"ה מה עולה וכו' דס"ל
 לעיל דף נ ע"ג ועי' מוס'
 שם ד"ה אלף:

שינויי נוסחאות

[illegible]

שיטה מקובצת

וְיָבִי אֶל טוֹר נָמִי חַיָּמָה
 אֲמַר קֹאמֶר עֲנִינִי קִדְשִׁי
 וְיָבִי דְהִיא הִיא דְלִמְרִי כְּהוֹנֵה
 בְּמִשְׁחָר לִזְכְּרִי כְּהוֹנֵה
 אֲקִירִי כִרָּה וְאֶת אֲלִיכָה לְמֵה
 וְזַחְיִי שְׁלֵמִי לִיבֹר הִיקְשָׁה
 עֲנִינִי אֲרִילֵה מִשְׁחָר לִי
 קִדְשִׁי מְהִיקְשָׁה מְהִיקְשָׁה
 וּמִמִּלְלָה הִיא מְכִיר כְּהוֹנֵה
 מְכִיר מְכִיר וְיָבִי כִיּוֹן דְּשׁוּלָה לְאוּ
 הִיא הִילְבֵד לִיכָא לְמִלְלָה

לְבַ' וַעֲשִׂיתָם שְׁעִיר עִזִּים וּגְוֹ'. גְּבִי שְׁתֵּי הַלֶּחֶם וּכְבָּשִׁי עֹלֹת כֹּמֵץ וְסִפִּיָּה דָקֵרָא וְשְׁנֵי כִבְשִׁים וּגְוֹ': וְעַל זִבְחֵי שְׁלָמִיכֶם וּגְוֹ'.

על כרחק בשלמי לצור כתיב שאין קרבן יחיד טעון כלי שיר
 שאין אומרים שיר על קרבן יחיד כדאמר בערכין (דף י:) קדשי
 החדשים. נפסלים ב' בטבול יום ובינא

(ובליה): היקשא קמא. לחמש
 לחטאת: הי"ג מה חטאת י"ג כו':
 גיון דכתיב ולקח הכהן את הזרוע.
 ספיה דקרא קדש הוא לכהן ש"מ
 ששאר לבעלים: י"ד קדש אקרא. ורוע
 בשלה ומלל כתיב קדשי י"ח קדשים
 ש"מ לא איתקוש לחטאת להכי קדשיו
 (ט) עלי' חומרא דקדש קדשים
 דבהדיא מעטיה מדכתיב קדש
 וילא כתיב קדשים וגבי שלמי צבור
 אש"ג דכתיב צה נמי קדש יהיו
 לה' לכהן (ויקרא כג) ולא כתיב קדשי
 קדשים כיון דכתיב לה' לאו למעוטיה
 הוא י"ח מהיקשא דליכא למימר
 ממאן דכתיב קדשי קדשים דמי: אלא
 למאי הלכא איתקש. איל נזיר
 ש"מ לחטאת: ש"מ גילה על אהס
 שמשמש י"א י"ח וחטאת הוא דילפא
 הדיא ויהי נזיר אהס הדיא
 יחיד צלא חטאת ועולה י"א דכתיב
 (במדבר י) ואחר ישתה הנזיר יין
 ואחר מר כספרי ט) אחר מעשה
 יחיד ויהיו שלמים שעיקר תגלתו
 של נזיר שלמי ששלימי ששלי
 הווקו לו י"ח לשלם שעברו שחם
 הדוד דכתיב (שם) על האש אשר
 תחת זבח השלמים ותניא כספרי ט)

לא איקרו ואלא
אמר רבא ^ח ^השאים
קדשים קלים שחיטת
הונאכלין בכל העיר
מהם ביוצא בהן אל

ציון כ': **מתני'** קדשים קלים.
אין (לך) מעטלן בהן: בכל
מקום. אין מעטלן לפון: ונאכלין
בכל העיר: בגמ' מפרש: לכל אדם.
ליום ולילה. בזה הכי
צריך קרבנו יאכל לא ייזח ממנו עד
בוקר ומתני' ^א תודת שלמי לרבות שלמי
עזר: **המורה** מהן. מן התודה חזה
שוק ^ב כשאר שלמים דהא איתקש
לשלמים כדאמרן [ועל כן] וזה השלמים
אחז על תודה (ויקרא י) וארבע חלות מד'
מינין שבה כדכתיב אחד מכל קרבן
וגו' לכהן הזורק וגו' (שם) ומורה
התחיל מיר זרוע וזהו וזהו שוק
ממי ציה כתיבי וחלת מזה אחת
ורקיק מזה אחד כיוצא בהן ונאכלין
בכל העיר ליום ולילה: **אלא** שאינו
בצעלים אלא לכהנים: **וגם** ^א
כדכתיב (ויקרא י) וזאת חזה התנופה
וגו' אחת ובגין ובתותך: **גמ'** ^א סאכלו
המזבח עטור. בפרשת ויהי ציום
השמיני כתיב: ויהי ראשונים צטומה
קרבנות הראשונים שנאמרו
תחילה בענין כגון שעירים ומנחה:

מלכה כחצי קדש ^ל ש"מ טוהר במקלה קק
 וטמא מטומאת זב שהוצין נכנסין שם ואיזה זה זה מחנה י
 מזורע משתלח חוץ לג' מחנות זב נכנס ^{דף סז}
 למשכן ^ל הטומא הר הבית וטמא מה מותר ליבנם

איזהו מקומן פרק חמישי זבחים

נה.

וְזָבַחִי שְׁלָמִי צִבּוּר מִנֶּאֱמָר: לְעֵיל (דף ק"ז ה"ה) פִּירְשׁוּ אֲמָרִל
 גַּל אֲחִי צִנְיָן אֵל: מִזֶּה חֲמַטָּה בַּצִּפּוֹן ב'ו'. וּלְעִינֵי מַחֲנֹת
 לֵיכָה לְאֶקְשׁוּיִי [] לְחֹטֵאת כְּדֹרֶשֶׁינִי לְעֵיל פֶּרֶק קָמָה (דף י"ג) חֹטֵאת דִּמָּה
 לְמַעֲלָה וְאִין אַחֲרֵת דִּמָּה לְמַעֲלָה: מִזֶּה עֵוֶלָה בַּצִּפּוֹן. וְאִ"ת עֵיכּוּזָה

דתני רבה א בר רב
 תם שעיר עזים אחד
 צפון אף שלמי צבור
 וכי חטאת מהיכן
 הלמד בהיקש חוזר
 מדתני רב מרי בריה
 ם ועל זבחי שלמיכם
 אף זבחי שלמי צבור
 בצפון אף זבחי שלמי
 שא קמא למאי אתא
 ה נאכלת אלא לזכרי
 צבור לזכרי כהונה
 גבי איל נזיר דכתיב
 כבש בן שנתו שמים
 אחת בת שנתה
 איל אחד [תמים]
 מא דהקיש הכתוב
 ה נאכלת אלא לזכרי
 אינו נאכל אלא לזכרי
 ם כיון דכתיב ולקח
 ה מן האיל ימכלל
 ה יזרוע בשלה מביא
 לזכרי כהונה קשיא
 אמרי מדשי מדשים

אִי הִלַּכְתָּ אִתְּקֵשׁ

ח על אחד משלשתן יצא: **מתני'** התורה ואיל נזיר
בכל מקום בעזרה ודמן מעון שתי מתנות שהן ארבע
ל אדם בכל מאכל ליום ולילה עד חצות המזרח
שהמזרח נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם:
נזופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור ^ט אמר
בטומאה אכלום אלא ^ט טהור מכלל שהוא טמא טהור
מטומאת זב ואיזה זה זה מחנה ישראל ואימא טהור
מזאת מת ואיזה זה זה מחנה לויא אמר אביי אמר קרא
קדוש אותה במקום קדוש ולא אחרת במקום קדוש
כתיב במקום טהור אפקה למחנה ישראל רבא אמר
אחרת במקום קדוש אפקה לגמרי הדר כתב רחמנא
ללא למחנה ישראל ואימא עיילא למחנה לויא לחדא
לינן אי הכי אפוקי נמי לחדא מפקינן מתרי^ט לא מפקינן
שעריך כתיב אלא מחזורתא כדאביי: **מתני'** ^ט שלמים
בכל מקום בעזרה ודמן מעון שתי מתנות שהן ארבע
ל אדם בכל מאכל לשני ימים ולילה אחד המזרח
שהמזרח נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם:
אהל מועד ^י ושחט אותו לפני אהל מועד ^י ושחט אותו
יר את כל הרוחות ^י בקדשים קלים ק"ו^י לצפון ומה
טורו בכל הרוחות הוכשרו בצפון קדשים קלים שהוכשרו
שהוכשרו בצפון רבי אליעזר אומר לא נאמר הכתוב
גול והלא דין הוא ומה קדשים קלים שהוכשרו בכל
מן אצל קדשי קדשים קדשי קדשים שלא הוכשרו אלא
והוכשר מקומן אצל קדשים קלים ת"ל ^{יא} אהל מועד

וְלֹא מִן הַכֹּל הָאֵל כִּי־לֹא בַחֲמַתָּה הִטְהוּר מִטּוֹמְאֹת מְאֹרֶעַ שְׁאִין מְאֹרֶעַ
לֹא בַמִּדְבָּר כֹּל דָּגַל בְּחוּץ אֶסְפִּית דָּגְלוֹ וְזֵית [א] עוֹלָמִים חוּץ יִירוּשָׁלַם
נִחְנֶה יִשְׂרָאֵל אֲבָל לֹא לַמַּחֲנֶה לִּי וְהוּא בַּמִּדְבָּר חֲנִיית הַלִּוִּים קִצְבִי
לַחֲנֶה לִי־הֵשַׁנְמִר יוֹקֵם מָתָה אֶת עֲלָמוֹת יוֹסֵף עֲמוֹ [ב] שְׁמוֹ
וְאִי מוֹרֶה בְּמִקְוֹם קָדוֹשׁ [ג] אֶפְקָה [ד] מִמֶּנִּי שְׂכִינָה שְׂקִיבָה בְּחִבּוֹת לַמַּחֲנֶה
וְאֶטְרִיךְ פְּשִׁיטָא דְּבִטּוּמָהָ מִמֶּנִּי לֹא אֲכֹלִי לֵה [ה] אֶפְקָה לְגַמְרִי. וְאֶפְיִ
וְכֹל לֹאֲכֹל בְּשַׁעֲרֶיךָ כִּפְזִי. וְהִכִּיר אֲמִרְיָן [ו] אֶפְקִיָה לְגַמְרִי:
וְאֶמְרִן לְעִיל בְּחוּה וְשׂוֹק דְּשִׁלְמִי יוֹם שְׁמִינִי: לְשָׁנִי יָמִים וְלִילָה
שֶׁלֶם פְּרִשְׁיֹת בְּשָׁלְמִים חֲדָא בְּצֵן בָּקֵר וְחֲדָא [ז] בְּצֵן כֶּשֶׁב וְחֲדָא
לֹא מוֹעֵד: לְהַכְשִׁיר כֹּל הַרוּחֹם. שְׁנַעֲזֹרָה דְּלַפְּנִי מִשְׁמַע כֹּל שְׁלַפְנִי
וְכִי מוֹצֵחַ כְּפוּי הַקְּבֹוֹת לְעוֹלָה וְלִקְדָשִׁי. וְמִשּׁוֹם פְּלוּגָתָא
יִשְׁמִית קְדָשִׁים קִלְסִי אֶטְרִיךְ לַת"ק לְמִימַר הָאִי קֵל וְחוּמֵר לְנַפִּין:
דְּרַם מֵאִי פְּלוּגָתֵיהוֹן: שִׁיכּוֹ וְהֵלָא דִּין הוּא. שְׁלָא יִהְיֶה כְּפוֹן כִּבְלָן
הַרוּחֹת הַכְשִׁירוֹת לָהֶם לֹא הוֹכְשֵׁרוּ לְשִׁחִיטַת קִדְשִׁי קְדָשִׁים [ח]:

קרבנות כמזבח וזו אמרין כבשרי דבי זי ואמר דרש ר' יוחנן אלא מהשגח יחיד (ספ)

עין משפט
נר מצוה

א מיי פ"ה מהל' משה"ק הלכה ג:
 שם פ"י הלכה ג:
 מיי פ"ט שם הל' יא:
 מיי פ"ח מה' מיר
 ה"ב:
 מיי פ"ה מהל' משה"ק
 הלכה ב:
 מיי שם הלכה ו:
 מיי שם הלכה ד:
 מיי שם הלכה ה:
 שם הלכה ד:
 פ"ה שם הלכה ד:

זה אור השלם

[illegible]

בְּמִן בְּרִי, קָרִיב אֶת קָרְבְּנוֹ לַיהוָה
בֶּן שְׁנָתוֹ תָּמִים אֶחָד
יִכְבֹּשֶׁה אֶחָת בַּת שְׁנָתָהּ
לְחֻטָּאת וְאֵיל אֶחָד
יִשְׁלָמִים:

קח הִכָּהֵן אֶת הַזֶּרַע
מִן הָאֵיל וְחִלַּת מִצָּה
וְהִסֵּל וְרָקִיק מִצָּה אֶחָד
עַל כַּפֵּי הַקֹּזֶרֶת אֶחָד
וְאֶת גִּזְרוֹ:

הַחֹזֶה הַתְּנוּפָה וְאֵת שׁוֹק
הָתֹאכְלוּ בְּמָקוֹם טְהוֹר
בְּנֵיךְ וּבְנֵיךְ אֶתְךָ בִּי
חָק בְּנֵיךְ נָתַנוּ מִזִּבְחֵי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

לְתֵם אֶתְהָ בְּמִקּוֹם קָדוֹשׁ
וְחֶק בְּנִיךְ הוּא מַאֲשִׁי
בֶּן צִוִּיתִי:

תוכל לאכל בשעריך
דגגך ותירשך ויצחקך
בקרך וצאנך וכל נדריך
תור ונדבתך ותנומת
דברים יב, יז

פִּתַּח אֹהֶל מוֹעֵד חֲרָקוּ
 בְּרֵן הַכְּהֻנִּים אֶת הָדָם עַל
 סָבִיב: וִיקָרָא ג, ב
 מֶךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ
 וְשָׁחַט אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל
 חֲרָקוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן אֶת דָּמֹו
 בְּסֹחַ סָבִיב:

וַיִּקְרָא ג, ה
מֵמָךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁוֹ
אֹתוֹ לִפְנֵי אֱהֵל מוֹעֵד
בְּנֵי אֲהֶרֶן אֶת דָּמוֹ עַל
סָבִיב: וַיִּקְרָא ג, יג

מוסף רש"י

[illegible]

עוֹלָה עולה לשמים (ערכין)
עוֹלָה לְעוֹלָה לענין שיר
עוֹלָה קַדְשִׁי קַדְשִׁים:
עוֹלָה קַדְשִׁי קְלִים, אף
קַדְשִׁי קַדְשִׁים כאן טעונים
עוֹלָה קַדְשִׁי קַדְשִׁים מִשְׁתַּעֵי, ואין
עוֹלָה קַדְשִׁי קַדְשִׁים אֶלָּא כְּבָשֶׂה
עוֹלָה קַדְשִׁי קַדְשִׁים איצור הן וכתיב צהו
עוֹלָה קַדְשִׁי קַדְשִׁים (ערכין יא:
עוֹלָה קַדְשִׁי קַדְשִׁים)
עוֹלָה קַדְשִׁי קַדְשִׁים על אחד משלושת.
עוֹלָה קַדְשִׁי קַדְשִׁים, דג'.

ר דם"ל בר"פ. לאמר חוזר
לרבנן דדרשי בפ"ק אותה.